

Dit ligt, dunkt mij, zóó voor de hand, dat nadere motiveering beleedigend zou zijn voor de lezers!

Vreemd, Dr. BURGER, die „motieven” verlangt te vernemen voor het *vanzelfsprekend* verzoek van Oldambt, diezelfde Dr. BURGER doet een enkele poging om *zijn eigen* verzoek ook maar eenigszins toe te lichten; *hij* meent te kunnen volstaan met . . . . geen enkel motief! In zijn brief staat wèl (2de alinea) dat de 3 voorstellen „niet urgent” zijn, maar waarom? — dat staat er niet bij!

De tegenstelling lijkt mij nogal komiek toe; zij zal ongetwijfeld de Afdelingen tot nadenken stemmen, en dan zal, hoop ik „*de bede van Dr. BURGER*” wel *onverhoord* blijven!

„Maar wààrom hebt gij uw voorstellen dan toch niet op tijd ingediend? Dan hadden wij al dat geharrewar immers niet gehad” — hoor ik van alle kanten.

Ja, als ik al die scènes had kunnen coupeeren, dan zou ik het niet gelaten hebben; maar helaas, ik herinnerde mij uit den tijd, toen ik Kringvoorzitter was zóó duidelijk, dat de voorstellen in Maart moesten ingediend worden, en het besluit om daarin verandering te brengen, heeft klaarblijkelijk geen blijvenden indruk op mij gemaakt.

Geloof mij, ik voerde niets kwaads in het schild toen ik met mijn goed bedoelde voorstellen te laat kwam! Bovendien dient gij te bedenken, dat ik voor mijn verzuim reeds ter dege gestraft ben: ik heb bijna schrijfkrimp van al het gepèn. Als Dr. BURGER meent, dat art. 41 een gemakkelijk te forceeren „achterdeur” is „waardoor te laat verschenen voorstellen de Algemeene Vergadering kunnen worden binnen gebracht”, dan heeft hij het mis!

Er mankeert nog slechts aan, dat sommige Amsterdamsche „kunstbroeders” mij willen . . . . steenigen! Als het dan maar zóó geregeld wordt, dat zij, die nog nooit met een redelijk voorstel „te laat” — laat staan dan „op tijd” kwamen, hun handen moeten thuis houden! Als dat bepaald wordt, dan . . . durf ik mij onbeschermd aan die straoefening blootstellen!

Met dank voor de plaatsruimte

Uw dw.

E. VAN DIEREN, arts.

„FAITS NOUVEAUX” OF NIEUWE VINDING?

De Heer JB. VAN GEUNS raadt de afdelingen der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst aan, de voorstellen van Oldambt niet te steunen. Het zijn geen „faits nouveaux”, d. z. zaken die nog niet bestonden op den 1sten Maart, den fatalen termijn van voorstellen voor de algemeene vergadering. En alleen de zoodanige kunnen volgens den Heer VAN GEUNS urgent worden verklaard.

Het komt mij voor dat deze beperking door den Oud-Secretaris van het Hoofdbestuur aan het indienen van voorstellen na 10 Maart verbonden op zich zelf is een „fait nouveaux” of liever een nieuwe vinding van den schrijver zelf. Deze vlieger gaat echter niet op!

Bij de behandeling en vaststelling van art. 41 Huishoudelijk Reglement in de algemeene vergadering te Arnhem, den 5 Juli werd bepaald: „voorstellen niet in den beschrijvingsbrief opgenomen, worden niet in behandeling

gebracht, tenzij zij door minstens 10 afgevaardigden voor den aanvang der vergadering aan den Voorzitter schriftelijk zijn aangeboden”.

Noch in den tekst, noch in het kort debat over het artikel is sprake van geheel nieuwe feiten en toestanden. Slechts werd bedoeld „om de behandeling van niet op de agenda medegedeelde voorstellen niet te gemakkelijk te maken”. Het debat heeft dan ook alleen naar aanleiding van een amendement Breda en O. zich bewogen over het getal afdeelingen dat een dergelijk voorstel moet steunen en over de wijze, waarop die medewerking moet worden verkregen.

Met het verslag van deze bespreking in de hand, vastgesteld en onder teekend door STOKVIS, MENNO HUIZINGA en JB. VAN GEUNS en door niemand weersproken, hebben wij het recht om ons andere gevallen te denken waarin de toepassing van het artikel kan worden voorgesteld. Een kleine afdeeling op het platteland kan toevallig door sneeuwjacht, beijzede wegen, door overstroming of hoogen waterstand verhinderd worden op den juisten tijd samen te komen. Een lid dat een voorstel wil doen kan op het laatste oogenblik verhinderd worden de vergadering te bezoeken, zelfs indien er werkelijk door traagheid verzuim heeft plaats gehad, snijdt het Huishoudelijk Reglement nog den weg niet af, mits *het onderwerp belangrijk genoeg zij*. De vereischte steun van 9 andere afdeelingen is een voldoende waarborg voor degelijkheid en staat misbruik in den weg. Als aan den eisch van het reglement, de combinatie van 10 afdeelingen, is voldaan, is tevens verzekerd dat de tijd niet nutteloos aan de algemeene vergadering wordt onttrokken, en waar minstens 10 afgevaardigden en misschien een oppositie zich op de behandeling van het onderwerp hebben voorbereid, wordt noch „het prestige van onze Maatschappij” benadeeld, noch „aan een degelijken gang van zaken” te kort gedaan. Ik protesteer tegen deze gevolgtrekking uit het verzoek der afdeeling gedestilleerd door den Heer VAN GEUNS.

Anders dan de Heer BURGER meent, beschouwt de afdeeling Oldambt art. 41 Huishoudelijk Reglement als een weg en middel om nog in dit jaar de Ned. Maatschappij tot bevordering der geneeskunst te doen deelnemen aan de krachtige beweging die gaande is om de openbare gezondheid te bevorderen. Een gevoel van sterk toenemende belangstelling in deze zaak is met de inrichting van een vernieuwd geneeskundig staatstoezicht levendig geworden. Het is de wensch van Oldambt, dat onze Maatschappij medewerke door voorlichting van autoriteiten.

Een behandeling van *deze* voorstellen in de e. k. algemeene vergadering is niet praematuur, omdat althans de beide eerste reeds geruimen tijd elders een punt van nadenken en bespreking hebben uitgemaakt. Een voldoende aantal leden onzer Maatschappij kan als gezaghebbend worden aangemerkt. Het derde punt kan in handen van een commissie worden gesteld, en op alle 3 voorstellen is voldoende en tijdig, 3 maanden bevorens, de aandacht gevestigd. De afdeeling heeft bij de indiening dezer voorstellen zich niet partij gesteld in een geschil in den boezem eener zuster-afdeeling, allermint wordt zij gedreven door de laakbare zucht om het Hoofdbestuur bij de behandeling van het concept-artikel 6. den voet dwars te zetten. Laat ons

evenwel niet vergeten dat wij leven onder vigeur van het Reglement van 1899.
Beerta, 12 Mei 1903.

B. SLINGENBERG.

Zeer geachte Redactie!

Het zij mij vergund enkele opmerkingen te maken naar aanleiding van de urgente voorstellen.

Nu het optreden van de Afdeeling Oldambt opvallend gencemd wordt, omdat zij, zooals daarbij de Heer BURGER zich uitdrukt, de bede van den Heer VAN DIEREN heeft verhoord; nu gezegd wordt, dat onze Afdeeling zich een verkeerde voorstelling maakt van het doel van urgentie-verklaring, (VAN GEUNS) en dat onze Afdeeling art. 41 als een achterdeur beschouwt om *niet* urgente voorstellen nog in behandeling te krijgen (BURGER), is het m. i. noodig de houding der Afdeeling Oldambt nader te motiveeren. De bedoeling van art. 41 is m. i. deze, dat het mogelijk is een belangrijk voorstel, dat te laat is ingediend, nog in behandeling te brengen. De eisch door den heer VAN GEUNS gesteld: „dat de zaak van zóó dringenden aard moet zijn, dat uitstel niet gedoogd kan worden” zal zeer zelden of nooit op een voorstel letterlijk kunnen worden toegepast. *Het belang* van het voorstel moet den doorslag geven, moet zoo groot zijn dat het gemotiveerd is van de orde af te wijken. Hoewel de Afdeeling Oldambt gaarne zooveel mogelijk aan die orde wil meewerken, meende zij met *grootte meerderheid*, dat deze voorstellen zóó belangrijk waren, dat men van den regel mocht afwijken.

Een betere voorbereiding kon hierbij niet als tegen-motief gelden, omdat een vroegere indiening van slechts één maand daarbij niet van belang geacht kan worden.

Het is bij deze gelegenheid weer herhaaldelijk gezegd, dat ons prestige bij de Regeering niet groot is en er niet veel naar de adviezen geluisterd wordt. Ik vind dat pijnlijk en treurig, dat wij na zoo lang bestaan nog zoo weinig gewicht in de schaal leggen. — Hierin verandering te brengen is zeker zeer noodzakelijk en de Maatschappij zal een lichaam moeten zijn, waarmede de Regeering rekening houdt en aan wiens adviezen waarde gehecht wordt.

Dit is niet te bereiken door een wensch uit te spreken als bijv. door *West-Friesland* voorgesteld, waarmee wij ons eenigszins belachelijk maken, want de wal zal het schip wel sturen, en alleen door krachtige actie zal kunnen worden bereikt, dat Regeering in 's lands vergaderzaal ook prijs stelt op medische vakmannen. Die actie moet bestaan door steeds met nadruk te wijzen op leemten die bestaan, door aan te dringen op verbeteringen op sociaal-medisch gebied, door eene warme belangstelling te toonen in de bevordering der algemeene volksgezondheid.

Ik meen dat de voorstellen in die richting zullen werken, omdat zij blijk geven, dat het volksbelang ons ter harte gaat en wij daarvan getuigenis afleggen. De wijze waarop het gedaan wordt moet duidelijk en pakkend zijn om ook den leek te overtuigen van het nut, en de Regeering is zeer leek.

Wij moeten het daarom ook niet alleen laten bij een motie ten opzichte van de voorgestelde vaccinatie-wet, maar de overtuiging van het overgroot aantal deskundigen gemotiveerd en duidelijk uitspreken. — Een bemiddelingsvoorstel lijkt mij van *medische* zijde niet wenschelijk.